

عنوان مقاله:

مقایسه تحلیلی اسارت نامه های دفاع مقدس بر مبنای عناصر داستان (با تاکید بر سه اثر من زنده ام، سرباز کوچک امام و کیکاووس)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه، دوره 3، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد رضا نصر اصفهانی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

هدی محمودیه - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

خاطره نویسی دفاع مقدس بخش وسیعی از نهضت خاطره نویسی را به خود اختصاص داده و نقش مهمی در رشد حادثه نگاری در ادبیات پس از انقلاب ایفا می کند. اسارت نامه شاخه ای از این نوع ادبی است که به شرح خاطرات اسارت آزادگان می پردازد. نزدیکی خاطره با ادبیات داستانی به سبب برخورداری از عناصر مشترک، موجب شده تا برخی از متون خاطره نگاشت به عنوان ادب داستانی شناخته شده و تفاوت آنها با این نوع ادبی نادیده انگاشته شود. اگرچه خاطره از نظر صحنه پردازی و فضا، شخصیت، حادثه و دیدگاه با داستان اشتراک دارد، ولی به سبب استناد تاریخی حوادث و موقعیت زمانی و مکانی با تاریخ قرابت دارد و از فضای تخیلی داستان فاصله می گیرد. در این پژوهش سه اثر منتخب اسارت نامه ها (من زنده ام اثر معصومه آباد، سرباز کوچک امام اثر فاطمه دوست کامی خاطرات مهدی طحانیان، کیکاووس اثر مصطفی صادقی پور) از نظر نحوه بهره گیری از عناصر داستان تحلیل و مقایسه شده اند. حاصل این مقایسه نشان می دهد که شکل گیری خاطره بر محور واقعیت تاریخی و عینی مانع از تبدیل آن به داستان می شود اما نویسنده می تواند با پرورش عناصر داستان ضمن حفظ اصالت خاطره برگیرایی آن بیفزاید.

کلمات کلیدی:

عناصر داستان، خاطره، من زنده ام، سرباز کوچک امام، کیکاووس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/720943>

